

[Kirsten Jacobsen]

ne hullerne i lovene, akkurat som andre mennesker gør, og de sidder og får gode ideer til, hvordan de kan få penge i kommunens kasse. Og ved at ombygge de eksisterende plejehjem til ældreboliger og derigennem genbelåne friværdien i de gamle plejehjem kan kommunerne få et kontant overskud, som de kan putte ned i deres slunkne kasse. Og hvis de så er rigtig kyniske, kan de også overlade betalingen for indskuddet til de ældre. Det var sådan, det var før.

Efter at der var kommet megen larm om den sag, følte boligministeren sig presset til i hvert fald at sige: Nå ja, men så skulle de have nogle lån. Da larmen ikke hørte op, kom man så frem til, at nå ja, men så kunne kommunerne også godt få lov til at give et tilskud.

Men det har bare ikke løst spørgsmålet, for hvis kommunerne ikke vil, kan kommunerne også i fremtiden behandle de ældre på denne uanstændige måde.

Selv om det her er en lille sag, så synes jeg, det er en principiel sag. For når man her i Folketinget vedtager love, som giver nogle kommuner mulighed for at udnytte lovene til økonomisk fordel for dem selv, så må den mindste pligt for dette Folketing være, at man pålægger kommunen at friholde de mennesker, som derefter økonomisk rammes af det. Særlig folk, der er visiteret til plejehjem, har krav på beskyttelse af dette Folketing.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal ikke kaste mig ind i den noget følelsesladede debat, som både fru Lissa Mathiasen og fru Kirsten Jacobsen har lagt op til, bare rent sagligt gøre opmærksom på – det er især til fru Lissa Mathiasen – at de høringssvar, som foreligger fra Ældreboligrådet, Kommunernes Landsforening og en række af de større kommuner, København og Frederiksberg, gik på det oprindelige forslag.

Derefter spurgte vi, om der for denne kategori af plejehjemsbeboere skulle være mulighed for at få lån til betaling af deres indskud. Man påpegede, at det ville være rimeligt, at der ligesom for de andre beboere blev en pligt til at yde dette lån. Derfor fik lovforslaget også den udformning, at der blev indført pligt til at yde lån.

Under forslaget's behandling har vi så yderligere udvidet denne regel. Det er derfor, vi i dag står med to forskellige meninger om det: Skal der herudover være mulighed for eller pligt til også at yde tilskud?

Regeringen har sagt, at vi ikke vil deltage i en sådan overbudspolitik. Det må være rimeligt, at kommunerne har et valg mellem at yde et lån og – hvis de foretrækker det, men det er op til den enkelte kommune selv, det er op til det kommunale selvstyre at vurdere rimeligheden heri – at yde et decideret tilskud.

Det er den mulighed, vi nu giver kommunerne, og dermed har vi opfyldt ønskerne hos Kommunernes Landsforening og andre af de organisationer, der har været hørt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes ærlig talt, at det er groft, når boligministeren siger, at det er et udtryk for overbudspolitik, at man vil behandle plejehjemspatienter på en sådan måde, at de sikres de samme vilkår, som da de flyttede ind på plejehjemmet. Det er i realiteten det, vi gør.

Hvis boligministeren synes, at det her er blevet en følelsesladet debat, så kan jeg fortælle boligministeren, at det kunne være, at de tidligere plejehjemsbeboere på Strandgården i Frederikshavn ville synes, at det havde været bedre, hvis boligministeren havde lagt lidt flere følelser i det.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Under denne sags behandling har Frederikshavn været nævnt et par gange. Derfor er det vel også forståeligt, at jeg tager ordet.

Jeg må sige, at det står noget uklart for mig, hvordan det ene af de tre regeringspartier, nemlig Det Radikale Venstre, stiller sig i denne her sag, og det er den egentlige årsag til, at jeg tager ordet.

Jeg har nemlig noteret mig, at det er det tidligere radikale medlem af Frederikshavn Byråd, fru Maibom, der i sin tid satte denne sag i fokus. Ved den omtale, sagen fik i den lokale presse, blev jeg bibragt det indtryk, at fru Maibom var inspireret hertil af vor nuværende socialminister og andre aktive folk inden for Det Radikale Venstre.

På det grundlag forventer jeg, at Det Radikale Venstre under den forestående afstemning stemmer sammen med mig og mit parti om de ændringsforslag, som skal til afstemning. I modsat fald forstår jeg, at jeg får et særligt in-